Kuejal kombel temma üttel:
„Milles sinua wallatu
„Minno joki oige nimmel
„Lätten ollet segganu?"

— —

„Kuis ma sedda woise tetta?"
Üttel wasta weike woon,
„Sedda woit sa essi nätta,
„Et ma al pool sinnust joon."

— —

Soe meel läts pahhas wäga,
Et se wagga wonake
Mitte süüd es tahha kanda,
Ja weel wabband julgede.

— —

Kurja perra mötlemissen
Temma otsi wäitas,
Kuis ta töist süüd päle känden
Lammast erra neelda saas.

— —

„Kui ma andis tahhas jätta,"
Uttel sussi, „mes sa nüüd
„Salgat, siski se om nätta,
„Et so suggu kurja püüd.

„Kunnas ma kui leggi mioda,
„Et ni wäga talwel sa
„Minno laitset; kas ka sedda
„Sinna wöttat sallata?"

— —

„Mes sa ajat särast könnet?"
Wastas lammas, „ögwenda
„Omma talwist jutto, sest et
„Jürri päwal sündse ma."

— —

Sussi nüüd: „Oh ma nink ilma
„Kas ma tunnistajit toon;
„Kas sis sinna minuv silma
„Söggedas ka arwat woon?

— —

„Päle se mul wist om teda,
„Et so essa kaddunu,
„Kurja könnet päle tösta
„Mulle iks om otsinu;

— —

„Nüüd ma tahhan oigust möista,
„Sinnule nink minnule."
Sussi könnel ni, ja otsa
Teggi waese lambale.

Eesti-Ma-Rahwa Kalender 1812, lk. 18